

## Sylvestre Clancier

### Testvériség (Fraternité)

*Paul Eluard emlékének*

Nektek, a menekülteknek és elátkozottaknak  
A notebookomra és a táblagépeimre  
Az asztalomra és a netlapomra  
Felírom a neved

A világ összes strandjára  
A homokos partvidékre és a dűnákra  
Jeleket és nyomokat hagyva  
Felírom a neved

Városházaink homlokzatára  
Az emlékművekre  
Múzeumaink kegytárgyaira  
Ráírom a neved

Calais dzsungelében és Szíria városaiban  
A Földközi-tenger partján  
Gyermekkorunk vágyai közepett  
Kiáltom a neved

Az éjszakáid nyomorúságában  
Napjaid fekete kenyerre láttán  
A lezárt határokon  
Kiáltom a neved

Minden köztéri műemléknél  
A kerti padokon is  
Az élet kétségbeesett pillanataiban  
Kiáltom a neved

Öt vagy hat kontinensre  
A Holdra és a bolygóra  
A Földre, ami kék, miként a narancs  
Felírom a neved

Minden segélykiáltásra  
A bárkákra és az utazókra  
A viharos tengerekre  
Ráírom a neved

A tengerhabos partvidékre  
A viharoktól való félelmedre  
Pusztító sebeidre  
Félirom a neved

A rémület örök partjain  
A fájdalom csónakjain  
Morbid kegyetlenség közepette  
Kiáltom a neved

Az elutasított menekülteknek  
A szögesdrótok tüskéinek  
A bekövetkező katasztrófáknak  
Kiáltom a neved

A remény szélén  
A szenvedés szélén  
Összetákolt kunyhók láttán  
Kiáltom a neved

A semmibevert emberi jogokra  
A meggyalázott és megrontott lelkekre  
A sérült lázadók testére  
Félirom a neved

A bánatra, ami megöl  
A gyilkos kagylókra  
A mindenkit betemető hullámokra  
Félirom a neved

Az emberi húsrá, a megtört csontokra  
A kevesekre, akik szeretnek téged  
A kezekre, akik kitárják feléd karjukat  
Az elátkozottakra és a menekültekre  
Ráírom a neved

Nemzetek széthúzása idején  
Nemtörődömségük, megvetésük idején  
Néma csendjük közepette  
Kiáltom a neved

Elpusztult menedékházakon  
Sorsok és épületek romjainál  
Védtelen búvóhelyeknél  
Kiáltom a neved

A segítség hiánya  
Meztelen magány  
Éjszakai erőltetett menetek idején  
Kiáltom a neved

A remélt szabadságra  
Az előre nem látható veszélyekre  
Igaz emberség reményében  
Feliírom a neved

Ki akarom mondani a szót  
Miközben szégyenkezem  
Hogy nem tudott testet öltetni

Életeket szeretnék visszaadni  
Sok-sok megalázott sorsot  
Arra vágyom, hogy megismerjelek végre  
          hogyan megnevezzetek  
          hogyan világra segítsétek

Testvériség.

*Petőcz András fordítása*

*Sylvestre Clancier (Limoges, 1946–), francia költő*